

Κυριακή Γ΄ Λουκά: Η πηγή της ευσπλαχνίας (Πρεσβύτερος Νικόλαος Πάτσαλος)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Κυριακή Γ΄ Λουκά: «Εὐσπλαχνίας Ὑπάρχουσα Πηγή»

Γ΄ Κυριακή του Λουκά και ο Ιησούς πορεύεται μαζί με τους αγαπημένους του μαθητές προς την πόλη της Ναΐν. Περνώντας από την είσοδο της πόλης, οι θεανθρώπινοί του οφθαλμοί αντικρίζουν ένα θλιβερό και ιδιαίτερα λυπηρό γεγονός. Μια χήρα γυναίκα αποχαιρετά από τον κόσμο εν νεκρική πομπή τον μονογενή της υιό.

Ο Ιησούς έχοντας κατά φύσιν ως Θεός την ιδιότητα της αγάπης και της ευσπλαχνίας έρχεται να ανακουφίσει τη χήρα γυναίκα, που εκτός από το σταυρό της χηρείας της, τώρα σήκωνε και το σταυρό του χαμού του υιού της.

Ο σπλαχνικός Χριστός γνωρίζοντας πόσο δύσκολο είναι να χάνεις το παιδί σου «εὐσπλαχνίσθη» τη χήρα παραγγέλλοντάς την να μην κλαίει, ενώ στη συνέχεια επιτελεί το θαύμα της ευσπλαχνίας. Ο Θεάνθρωπος Χριστός απέναντι στον ανθρώπινο πόνο συμπεριφέρεται ως όντως δημιουργός και αναδημιουργός Θεός. Ο Χριστός διά της χειρός του αγγίζει τη σορό του νεανίσκου και τον ανασταίνει. Το χέρι που τον δημιούργησε και του χάρισε την ζωή, του την ξαναδωρίζει.

Ο καθένας διαβάζοντας και ακούγοντας τη συγκεκριμένη ευαγγελική περικοπή, μπορεί να κάνει τις δικές του αναγωγές και σκέψεις. Το πρώτο που μπορεί κάποιος να σκεφτεί και να διερωτηθεί είναι το γιατί ο Θεός να μην δείχνει αυτή του την ευσπλαχνία σ' όλες τις περιπτώσεις χαμού κάποιου νεαρού ανθρώπου και γιατί ακόμα, να μην γίνονται και σήμερα τέτοια θαύματα και τέτοιες Νεκρاناστάσεις. Αυτά πολλοί αδερφοί μας τα συλλογιούνται και πολλοί μπερδεύονται και ολιγοπιστούν.

Και όμως το γεγονός ότι σήμερα χάνονται νέοι άνθρωποι δεν σημαίνει ότι ο Θεός μας είναι άσπλαγχνος και σκληρός. Απλά σε αυτές τις περιπτώσεις η ανθρώπινη λογική αδυνατεί να αντιληφθεί την ευσπλαχνία του Θεού που υπερβαίνει το ανθρώπινο σκέπτεσθαι. Αδυνατεί να αναγνωρίσει την ευσπλαχνία του Θεού μέσα σ' ένα «άδικο» γεγονός.

Το ότι ο Θεός είναι εύσπλαχνος και μακρόθυμος είναι δεδομένο. Από την άλλη όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η ευσπλαχνία και η μακροθυμία Του ισοδυναμεί

με τη θετική του ανταπόκριση σε ότι για μας θεωρείται καλό, δίκαιο, και επιθυμητό. Γι' αυτό και βλέπουμε πως ο Θεός δεν ενεργεί πάντοτε καταφατικά σε ό,τι ζητήσουμε και θελήσουμε. Κάποιες φορές, για παράδειγμα, πραγματοποιούνται θαύματα που σώζουν νέους ανθρώπους από συμφορές θανάσιμες, άλλες φορές όχι.

Το βέβαιο παραμένει ένα. Αυτά τα πράγματα δεν τα καθορίζουμε εμείς, ούτε η δική μας λογική. Και αυτό γιατί είμαστε μικροί ανθρωπίσκοι μη ικανοί να εξουσιιάσουμε τη ζωή, την οποία και δεν δημιουργήσαμε. Το ότι πάντως σήμερα δεν γίνονται τέτοια θαύματα, όπως αυτό του σημερινού ευαγγελίου είναι πολύ λογικό καθότι η πίστη μας δεν μπορεί να σηκώσει κάτι τέτοιο.

Είθε η Ευσπλαχνία του Θεού να μας περιθάλπει πάντοτε σε ό,τι και αν μας συμβαίνει, όπου κι αν βρισκόμαστε, ό,τι κι αν κάνουμε!

Π. Νικόλαος Πάτσαλος – Θεολόγος

Εφημέριος Ι. Ν. Παναγίας Αγγελόκτιστης Κιτίου Λάρνακας.